

TRẺ TRUNG HOÁ GIA ĐÌNH PHẬT TỬ

Thích Từ-Lực

Để đáp ứng lời yêu cầu của Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ về việc đóng góp ý kiến bên cạnh nghị trình thảo luận tại Đại hội kỳ VIII của tổ chức Gia đình Phật tử, tôi mạo muội góp bài tham luận về một vấn đề vẫn là mối ưu tư của những người có trách nhiệm hay quan tâm đến tổ chức chúng ta, vấn đề Trẻ Trung Hoá Gia Đình Phật Tử. Hay nói cách khác, vấn đề được đặt ra là chúng ta cần làm những gì và làm thế nào để Tổ chức chúng ta đáp ứng được nhu cầu của xã hội đương đại cũng như phù hợp với sự suy nghĩ, hướng đi của giới trẻ Việt Nam sinh ra hay lớn lên tại Hoa Kỳ mà hiện tại hay trong tương lai là đối tượng của Tổ chức chúng ta.

Là người có duyên may được gần gũi với Tổ chức Áo Lam khi còn ở quê nhà, và hiện tại với một số đơn vị Gia đình Phật tử tại địa phương, nên khi góp ý cùng Đại hội, tôi có thể tự hào không phải là " người ngoại cuộc ", hơn nữa những tình cảm cùng ước nguyện mà tôi đã từng bộc lộ và gửi gắm trong cuốn sách nhỏ " *Dậm Nét Tình Lam* " chính là những tình cảm và hoài bão mà tôi dành cho tổ chức khiến tôi một đời gắn bó.

Xin thưa thêm rằng khi trình bày ý kiến của mình cùng Đại hội, tôi đứng ở vị thế của một người xuất gia nên khó tránh được sự thiên chấp trong cái nhìn và xét đoán sự việc qua cánh cửa thiền môn. Đối lại, tôi cũng mong những vị để mắt tới bài tham luận này, xin hãy hoan hỉ trong tinh thần " lãnh ý quên lời " của nhà Phật, nghĩa là xem đây là cơ duyên để nghe người giải mấy lời chân thật.

Phạm vi của đề tài thật rộng lớn và nhiều khía cạnh phức tạp khó có thể thu tóm trong bài tham luận nhỏ nên, ở vị trí người xuất gia, tôi đề cập vấn đề dưới lăng kính Giáo Lý, nghĩa là theo tinh thần kế cơ kế lý của nhà Phật mà phân tích vấn đề và đề nghị phương cách giải quyết.

Vấn đề Trẻ Trung Hoá tổ chức không chỉ là một thử thách trong tiến trình phát triển đối với tổ chức chúng ta, mà còn là một vấn nạn chung của thời đại đối với bao tổ chức khác. Tôi mong quý Anh chị Huynh trưởng không nghĩ một cách đơn giản rằng Trẻ Trung Hoá tổ chức là Trẻ Trung Hoá nhân sự, nghĩa là chỉ nhằm vào việc thay thế nhiệm vụ mà người GIÀ (lớn tuổi) đảm trách bằng việc vận động để người TRẺ (nhỏ tuổi) điền vào chỗ đó là xong ! Đạt được điều đó rồi, sau Đại hội, mình cứ tiếp tục " đắp chăn nằm ngủ " là tổ chức sẽ thăng tiến,

theo kịp thời đại ! Chưa chắc đâu, quý Anh chị à ! Có nhiều người mới trên dưới 30 mà mức độ cố chấp, bảo thủ còn hơn nhiều vị trưởng thượng !

Mục tiêu của chủ trương Trẻ Trung Hoá là nhằm vào việc xây dựng NHẬN THỨC chung nhằm đáp ứng được nhu cầu mới hầu đem lại hiệu năng hoạt động của tổ chức chứ không phải nhằm xét lại TUỔI TÁC của những người có trách nhiệm trong guồng máy. Bởi lẽ, hoàn cảnh xã hội năng động, nhu cầu tinh thần của giới trẻ cũng biến đổi phức tạp theo xu hướng chung, đòi hỏi tổ chức phải có những thay đổi, canh tân sao cho thích ứng nên chủ trương Trẻ Trung Hoá ra đời để thích ứng trước những yêu cầu của giới trẻ thời đại mà cũng là đối tượng của tổ chức Gia Đình Phật Tử chúng ta.

Như thế, khi đã nhận thức được vấn đề thì bên cạnh lớp trẻ lãnh trọng trách trong việc mưu cầu sự thăng tiến hoạt động của Tổ chức, hàng Huynh trưởng cao niên cũng có thể đóng góp vào công cuộc chung với kinh nghiệm bản thân. Để đạt được mục đích trên, tôi nghĩ chúng ta cần hiểu rõ, nắm vững, và thực thi những điểm sau đây tựa như một sơ đồ giúp ta lộ trình tiến tới sự hanh thông cho tổ chức qua chủ trương Trẻ Trung Hoá, một nỗ lực mà theo tôi mang ý nghĩa của công cuộc Hiện Đại Hoá Gia đình Phật tử, nghĩa là đưa tổ chức chúng ta đến gần hơn nữa với xã hội, với giới trẻ đương đại.

Cần Xác Lập Niềm Tin Của Giới Trẻ Với Tổ Chức : Đối tượng mà tổ chức chúng ta nhằm hướng dẫn và rèn luyện là giới trẻ Việt nam sinh ra hay lớn lên tại Hoa Kỳ. Do đó, cũng như các tổ chức giáo dục hay huấn luyện thanh thiếu niên, để công tác có hiệu quả, việc tìm hiểu hoàn cảnh xã hội, gia đình và học đường, cũng như suy nghĩ, tâm tư, hướng đi tương lai của thành phần trẻ gốc Việt là tiền đề cần nắm vững trước khi đề ra phương cách giải quyết *

Niềm tin - không chỉ của giới trẻ - chỉ có thể hình thành và nảy nở trong môi trường thuận lợi cho sự phát triển. Mọi tổ chức phục vụ cho thanh thiếu niên, không cứ là tổ chức giáo dục thanh niên như Gia đình Phật tử chúng ta, cần được thường xuyên cải tiến ra sao để đáp ứng được nhu cầu trên. Hiểu như thế, công cuộc hoàn thiện guồng máy tổ chức và hoạt động của chúng ta trong chiều hướng Trẻ Trung Hoá chính là nỗ lực cần thiết góp phần vào việc làm vững chắc thêm sự tin yêu của giới trẻ với tổ chức mà các em gắn bó hoạt động.

Một trong nỗ lực giúp xây dựng và duy trì được lòng tin yêu của các em đối với tổ chức là nuôi dưỡng và phát triển mối tình cảm liên đới giữa những người cùng một tổ chức. Mối tình cảm này phát triển mạnh trong tương quan làm việc hay sinh hoạt chung với nhau. Thực tế đã chứng nghiệm như thế. Có lần, tôi theo

dõi một buổi học làm bánh của một đơn vị nữ tại chùa. Tôi nhận thấy không khí thân thương của tình chị em biểu lộ qua những lời chỉ dẫn, dặn dò của mấy huynh trưởng với các em đoàn sinh " em lấy giùm chị bì bột đằng kia, đổ ra thau cho chị chừng mười muỗng thôi nghe." Ôi ! những câu ngọt ngào và dịu dàng. Đúng là tiếng nói của người chị, người mẹ trong gia đình. Theo tôi, thứ tình cảm liên đới được hình thành này, với các em, có giá trị của chất men xúc tác gây tạo được không khí hăng say khi sinh hoạt hay công tác. Nó còn có giá trị của chất keo khiến các em gắn bó với đơn vị, với tổ chức.

Như vậy, để gây tạo niềm tin yêu cá nhân với đoàn thể, không gì bằng phát triển mối tình cảm thiết thân, tinh thần hợp quần và đùm bọc lẫn nhau giữa những phần tử của tổ chức như những nhân tố quan trọng cho sự tồn tại và lớn mạnh của đoàn thể.

Nhưng, tình cảm nói trên khó có thể hình thành nếu không có sự đóng góp có giá trị quyết định của người huynh trưởng. Tôi muốn nhắc đến tinh thần phục vụ và đức tính hy sinh của thành phần huynh trưởng các cấp. Có thể cùng chí nguyện phục vụ cho tha nhân như đoàn thể Hưởng đạo, nên người Huynh trưởng Gia đình Phật tử nào cũng có sẵn tinh thần Hy sinh, dẫn thân hoạt động cho sự nghiệp chung. Đó là ưu điểm của tổ chức chúng ta. Câu tục ngữ " *Ăn cơm nhà vác la ngà cho quan* " cũng chưa diễn tả đúng và đủ ý nghĩa phục vụ cho lợi ích quần sinh của người Huynh trưởng. Không phải là vác trên vai bụi tre la ngà nhỏ nhỏ đâu mà là trọng trách của người dự phần vào việc vun trồng, uốn nắn thành phần của một hay nhiều thế hệ trẻ. Hiểu như vậy để tất cả chúng ta cùng có Niềm Tin ở nhau. Phải bảo vệ nhau, thương yêu nhau, dù hoàn cảnh hay điều kiện sinh hoạt gặp khó khăn cũng như khuyến khích, nâng đỡ nhau cùng tiến trên đường học và thực hành Đạo.

Ý Thức Mới Về Vấn Đề Tu Học Dưới Nhân Quan Trẻ Trung Hoá: Ở xã hội năng động như xã hội Hoa Kỳ, việc lựa chọn mô thức hoạt động hiệu quả cho tổ chức Gia đình Phật tử chúng ta đã là sự tìm kiếm khó khăn, chưa kể đến việc cải tiến tổ chức cho thích ứng với nhu cầu và trào lưu hiện đại lại là một vấn đề thường xuyên đặt ra trước mắt. Tổ chức của chúng ta do hoàn cảnh xã hội và nhu cầu của giới trẻ mà ra đời nên sự tồn tại và phát triển của nó gắn liền với việc đáp ứng được hay không những yêu cầu kể trên. Bởi vì "sự học như chiếc thuyền ngược sóng, không tiến ắt phải lùi", luật đào thải vì lỗi thời hay thoái hoá không có một ngoại lệ nào nếu chúng ta không đáp ứng được nhu cầu thời đại, không đưa tổ chức chúng ta bắt kịp đà phát triển chung.

Trước những khó khăn hay thử thách đối với tổ chức, chúng ta, những người con Phật, trước hết cần nương vào chánh pháp để suy nghĩ và hành động. Tinh thần Giới, Định, Tuệ của nhà Phật sẽ soi sáng, giúp chúng ta nhận thức đúng đắn được vấn đề để tìm ra được phương thức cần thiết ứng phó. Đạt được như trên, với chúng ta, là thành quả của một quá trình tu học. Tu học là việc cần thiết trong đời sống tinh thần và tâm linh mỗi người nhưng để đạt được hiệu quả, việc ấy cần được thực hiện thường xuyên, chu đáo. Bởi hoàn cảnh xã hội và môi trường sinh hoạt tác động rõ rệt đến quan niệm và ý thức cá nhân nên sự tu dưỡng bản thân một cách thường xuyên chính là phương thức cần thiết và quyết định để con người tu sửa, gìn giữ và duy trì những đức tính cần có của người con Phật. Trong nỗ lực tu học, chúng ta có cơ hội nhìn lại, kiểm điểm chính bản thân, nhờ đó thấy được thói hư, tật xấu đã vướng phải. Như tật nói dối chẳng hạn. Nếu không tu tập, tật xấu đó có hoàn cảnh và điều kiện để tiếp tục hoành hành. Chuyện gì cũng nói, và nói một cách vô trách nhiệm. Lắm lúc đưa đến cãi vã, tạo nên nghi kỵ, bất hoà trong tập thể. Người có tu tập có thể ngăn chặn thói xấu ngay từ trong tâm ý.

Mặt khác, tinh thần của công cuộc Trẻ Trung Hoá tổ chức đòi hỏi chúng ta gạt bỏ tư kiến chủ quan, thoát khỏi định kiến và thành kiến thâm căn để sẵn sàng tiếp nhận quan điểm mới trong bao dung và hoà hợp. Những yêu cầu trên cũng là điều người tu học nhiệt thành phải tâm niệm thực hành trong cuộc sống. Như thế, dưới con mắt của người xuất gia vốn xem sự tu thân làm trọng, việc tu học thường xuyên và đạt được trình độ nhất định của mọi thành phần không phân biệt đoàn sinh hay huynh trưởng, có ý nghĩa của **Bước Đầu và là Bước quyết định trong tiến trình Trẻ Trung Hoá** tổ chức.

Do đó, riêng với quý Anh chị huynh trưởng, tôi mạo muội đề nghị quý Anh chị tiến thêm một bước nữa trong nỗ lực tu học, xin hãy phát tâm thọ Thập thiện giới. Đó là thước đo của khả năng tu thân và cũng là bằng chứng của sự hoàn thiện năng lực của người huynh trưởng có trách nhiệm trong tổ chức.

Trẻ Trung Hoá Phương Thức Và Nội Dung Sinh Hoạt

Phương thức và nội dung sinh hoạt của một đoàn thể hay tổ chức thường được xem như phương tiện chính xác để đánh giá khả năng và sự hữu hiệu của đoàn thể hay tổ chức đó. Tuy nhiên, do bản chất phức tạp của vấn đề, người soạn thảo khó có thể kết luận ngay về mức độ hiệu quả của phương thức và nội dung sinh hoạt được đưa ra. Vì thế, nỗ lực của chúng ta về vấn đề này là tiếp tục học hỏi,

tìm kiếm, thực tập những mô thức thích hợp kể cả việc gạn lọc thành quả từ những mô thức đang được sử dụng.

Hiện tại, chủ trương Trẻ Trung Hoá có thể điều hướng việc cải tiến phương thức và nội dung sinh hoạt của Gia Đình Phật tử theo hai điều: (1) khuyến khích đoàn sinh tham gia tích cực hơn vào sinh hoạt và công tác (2) phát triển thêm tình tương thân, sự thông cảm sẵn có trong tổ chức.

Vì tính chất phức tạp của những điểm được nêu lên, tôi chỉ xin nêu ra vài thí dụ dẫn chứng và biện giải cho ý kiến của mình.

Trước hết là câu chuyện dưới cờ hàng tuần. Do tập quán gần như trở thành truyền thống, phần mục " câu chuyện dưới cờ " của đơn vị thường diễn ra trang trọng trước đội ngũ tề chỉnh và người nói phát biểu với vẻ trang nghiêm. Người tổ chức xem là dịp để chứng tỏ kỷ luật của một tập thể và tài chỉ huy của các cấp huynh trưởng mà quên rằng tình cảm đồng đội thiết thân mới là điều nên được kích thích và là nhân tố khiến các em tự khép mình vào kỷ luật của tổ chức. Tôi nghĩ rằng, trong buổi tụ tập như thế, thay vì bác Gia trưởng nghiêm nghị ra lệnh như một đơn vị trưởng " Hôm nay, tôi nhắc lại để toàn ban Huynh trưởng rõ, trong tuần tới, chúng ta phải thi hành thông tư số ..." khiến các em ngáp dài ! Dĩ nhiên, cần phổ biến những điều cần làm, nhưng với ban Huynh trưởng thôi. Còn trước toàn đơn vị như thế, Bác Gia trưởng chỉ nên ôn tồn bảo với các em, chẳng hạn như sau " Các em thân mến. Sáng nay, khi ra vườn, bác vô ý bị vướng nhánh cây, sức cổ tay rồi. Em nào mang theo dầu xanh trong balô (loại con cọp) cho Bác xin một chút. Các em nhớ nhé. Ở nhà khi nào ba mẹ lớn tuổi như Bác có bị té, trầy chân tay, thì các em đem dầu xanh cho ba mẹ nhé." Bác Gia trưởng nói chuyện với các em như một vị trưởng thượng trong gia đình và khéo léo nhắc nhở các em bài học về việc làm của người con ngoan. Các em sẽ cảm thấy gần gũi với Bác hơn, nhất là trong phép xưng hô, bác là anh của ba mình. Như thế các em đang quây quần vui đùa trong một gia đình lớn. Không khí vui tươi của buổi sinh hoạt là do chúng ta tạo nên và cũng do chúng ta duy trì lấy.

Ăn được ngủ được là tiên

Ăn không được, ngủ không được mất tiên thêm lo

Đạt được điều này, tức là chúng ta đã đạt được nửa đoạn đường trong tiến trình Trẻ Trung Hoá. Nói thế không ngoa, vì lòng mình có vui, có hạnh phúc thì mới hăng hái tiếp tục tiến bước trên đường Hoa Sen Trắng. Không biết có lạc quan thái quá hay không khi tôi nghĩ đến trường hợp của người đoàn sinh đến với Gia Đình Phật tử từ tuổi ấu thơ mà còn tiếp tục mặc áo lam, đeo huy hiệu hoa sen,

đến với đoàn khi đã răng long tóc bạc như thầy Phổ H. hiện tại. Chúng ta phải làm gì để điều tôi mơ mộng là sự thực, để nhiều thập niên sau này, Gia Đình Phật Tử vẫn là tổ chức giáo dục đáng tin cậy được giới trẻ tìm đến ?

Điều thứ hai, mà công cuộc Trẻ Trung Hoá gọi ra là, thực tế, trong tổ chức chúng ta, con số không nhỏ trong giới thiếu nhi Oanh vũ, không rành tiếng mẹ đẻ nhưng trong sinh hoạt hay lễ lược dành cho các em hay có các em tham dự, chỉ dùng tiếng Việt. Các em không hiểu được nội dung bài phát biểu hay nói chuyện, dĩ nhiên, và có thể các em cũng không nhận ra lời khen tặng được dành cho các em. Tôi nghĩ rằng chúng ta không thiếu quan tâm đến các em nhưng ở trường hợp này, chúng ta đã bỏ quên các em thực sự. Do đó, có lần, tôi xúc động vô cùng khi thấy một anh Huynh trưởng trong đoàn Cựu Huynh trưởng vốn đã lớn tuổi, cố gắng trao đổi tiếng Anh trong một buổi sinh hoạt vì thấy nhiều em đoàn sinh không hiểu được tiếng Việt.

Tôi biết anh cảm thấy khó khăn, nỗi khó khăn chung nếu người ta lâm vào trường hợp tương tự, nhưng anh vẫn gắng làm cốt để những người thuộc thế hệ sau anh hiểu được tâm ý và tình cảm của anh dành cho tổ chức mà thế hệ các em là những đại diện chân chính. Việc làm của anh, theo tôi, có ý nghĩa của sự đóng góp tận sức, tận lực cho tổ chức. Điều anh làm còn có ý nghĩa hơn khi anh xử sự với thế hệ sau anh khá xa trong tinh thần bình đẳng và rộng mở. Anh ân cần tìm đến với thế hệ trẻ khi mà thái độ này, theo tập quán, không phải là sáng kiến hay đề nghị của người trưởng thượng. Như thế, có thể xem anh là một trong những người thiện chí mở đường trước khi lộ trình Trẻ Trung Hoá được khai mở.

Trên đây chỉ là một vài đơn cử trong muôn vàn khía cạnh phức tạp của việc cải tiến phương thức và nội dung sinh hoạt trong tiến trình Trẻ Trung Hoá. Đi vào chi tiết thì dài dòng lắm. Tôi xin nhường việc khai triển sâu rộng về lãnh vực này dưới đề tài " Cải Tiến Chương Trình Và Phương Thức Sinh Hoạt & Tu Học " mà tôi tin chắc rằng những người "bạn đồng hành" của tôi như anh Tâm P. (Chánh Đức, Fremont) và Tâm Giác T. (Huyền Quang) sẽ lên tiếng (Quý anh mà không chịu lên tiếng thì tôi sẽ đưa xe đến đưa quý Anh " lên đường " đó)

Chúng ta thực sự muốn gì ? Tôi muốn được chia sẻ với quý Anh chị về một câu quán ngữ tôi đọc được ở thiền đường xóm Hạ, Làng Mai, năm 1985, đó là *Dục An Đắc An*. Nghĩa là muốn An Vui sẽ được An Vui. Nội dung châm ngôn ngắn gọn vậy nhưng là chân lý, bởi vì theo tinh thần Phật giáo, mọi cảm thức và nhận thức cá nhân đều phát xuất từ Tâm của mình. *Vạn pháp duy tâm tạo*. Bởi thế, để có được nhận thức và cảm thức đúng đắn trước ngoại giới, chúng ta cần phải nhìn

cho kỹ, cho rõ, và phải biết tận tường sự việc và sự vật. Giờ đây, chúng ta cũng áp dụng quy luật trên trước khi nêu lên vấn đề rằng, chung cuộc, chúng ta thật sự muốn gì nơi tổ chức Gia Đình Phật tử . Cái Mong Muốn của cá nhân thì chắc chắn có tính riêng tư, nhưng nếu phát xuất từ những người có cùng chí hướng thì cái Mong Muốn này cũng phản chiếu ước nguyện chung cho cả tập thể. Điều chúng ta mong muốn không phải là điều dễ đạt. Nó phải là thành quả của một quá trình tu học kiên trì của bản thân mà tổ chức Gia đình Phật tử của chúng ta là một trong những môi trường để thực tập và rèn luyện. Tôi muốn nói đến thời điểm mà sự Trong Sáng và Vui Tươi đến trong tâm hồn mỗi người và mọi người. Trong lòng không còn bợn chút âu lo hay chấp trước thì tâm kia sẽ trong sáng. *Hồ tâm lặng chiếu nguyệt thanh bình.* Và tâm sẽ thực sự an vui khi chúng ta làm được điều lợi ích cho đời, cho người. Điều lành thì có muôn ngàn dạng thức nên niềm vui cũng có biết bao cơ hội để phát sinh. Niềm vui của riêng tôi là đi nhặt rác sau mỗi lần sinh hoạt vào chiều chủ nhật, hay sau một dịp lễ lược ở chùa. Vui hơn nữa là khi cầm cái thùng đựng rác đi chung quanh chùa, qua bên trường học được người phát tâm phụ giúp một tay. Đó là tinh thần đồng sự đại bi. Cùng làm việc bên nhau, thấy quý mến nhau kỳ lạ. Tình thương hiện diện giữa cuộc đời thường, như lời Phật dạy: Ta sống an lành giữa cuộc đời ô trọc. Giữa hận thù ta sống không hận thù.

KẾT LUẬN.

Công cuộc Trẻ Trung Hoá tổ chức Gia đình Phật tử chúng ta được đề ra khi mà nhu cầu Hiện Đại Hoá trở thành cấp thiết cho sự tồn tại và phát triển của nhiều tổ chức. Công cuộc trên không nhằm vào và cũng không giới hạn vào việc Trẻ Trung Hoá nhân sự mà đặt trọng tâm vào tiến trình khai mở Nhận Thức Mới. Tiến trình khai mở Nhận Thức Mới chỉ đạt được kết quả do nỗ lực chuyên cần tu học của mỗi cá nhân hay nói cách khác, việc tu học bản thân được xem như cốt tuỷ (essence) của tiến trình Trẻ Trung Hoá tổ chức.

Để gợi ý cho phần thảo luận, tôi xin nêu lên một số điểm cụ thể dưới đây trong đề tài đã nêu:

A- Với hàng Huynh trưởng, chúng ta hãy mạnh dạn VƯỜN MÌNH TIẾN BƯỚC trong việc tu học Phật pháp. Phát tâm thọ Thập thiện giới, và tiến xa hơn nữa, cần tham dự ít nhất 24 ngày tu học trong một năm để nuôi dưỡng bồ đề tâm, tăng thêm giới thân huệ mạng cho đời sống tâm linh. Cứu xét việc định thêm quy chế cho người Huynh trưởng khi thọ cấp, và phần tu học phải được xem là một yếu tố quan trọng trong việc xét cấp.

B-Với các em đoàn sinh, hãy cho các em **THÊM MỘT TƯ TRANG** bằng việc thêm phần Anh ngữ trong các sinh hoạt và lễ lựợc. Chúng ta có rất nhiều tài liệu bằng Anh ngữ của Tăng đoàn Làng Mai cũng như của các thiền viện Phật giáo ở Hoa Kỳ có thể chọn lựa để sử dụng. Thí dụ như sau bài Sám Hối đọc thêm phần phiên dịch tiếng Anh để các em hiểu được ý nghĩa và nội dung sâu sắc của buổi lễ và sự phát nguyện.

Việc tăng bổ phần Anh ngữ hay sửa đổi nào khác trong nội dung hay nghi thức sinh hoạt tôn giáo hay giáo dục thanh niên chỉ nhằm mục đích duy nhất giúp các em không rành tiếng Việt bớt ngỡ ngàng, lạc lõng khi tham dự. Việc làm trên không nên xem là những vi phạm quy chế hoặc nằm ngoài quy định của tổ chức. Tựa như trong bữa cơm Lục Hoà mừng hội ngộ tình Lam, chẳng ai trách rằng trên bàn ăn có gạo Thái Lan, su bắp trồng ở Costa Rica và chuối hái tận xứ Guatamala !

Trên đây chỉ là những suy nghĩ và đề nghị còn nông cạn và thô thiển, xin được cống hiến bên lề Đại hội như nỗ lực gợi ý. Kính mong quý Anh chị, các bậc Thiện tri thức chỉ giáo thì người viết cảm tạ vô cùng.

Cầu chúc Đại hội thành công viên mãn, và chúng ta luôn luôn An Vui trong ánh đạo vàng.